

merg

Paparuz

lângă mine merge trecutul
cadențăm amici
liniștit
uneori prin întuneric
mă strânge de mână
deschide uși de nevăzut
când e trist stă ascuns
sub sacoul meu vechi
cocoașă dureroasă la ploaie
la frig
nu vorbește nu îl întreb
noaptea doar îi aud oftatul
din perna vecină
poate de bătrânețe
sau plictiseală mă mint
știu că ar vrea să plece
să-mi gălesc singur pașii
către altă zi
dar protector se teme
că nu am întinerit destul